
**PENTRU O
ROMÂNIE UNITĂ
ÎN SECOLUL XXI**

**ELEMENTELE UNEI
POSIBILE DOCTRINE NAȚIONALE.
ECONOMIE, SECURITATE,
TINERI ȘI BISERICĂ**

CUPRINS

5	Prefață
11	Cuvânt înainte
15	Pentru o Românie unită în secolul XXI – elementele unei posibile doctrine naționale
39	Cinci teme-argument pentru o atitudine conservatoare
83	Noi elemente pentru o posibilă doctrină națională post-covid-19
107	15 Ianuarie. Eminescu – îndrumări pentru clasa politică
117	Tânăra generație
131	Provocări la adresa Bisericii, azi. Schiță privind relația recuperatoare cu spațiul public

- 161 **Puțină geopolitică – Basarabia:
un ghid practic de reunificare**
- 183 **Slăbiciunile naționalismului
românesc, azi. Rolul profesorului**
- 197 **Scurte reflecții practice**

1. PENTRU O ROMÂNIE UNITĂ ÎN SECOLUL XXI – ELEMENTELE UNEI POSIBILE DOCTRINE NAȚIONALE

Doctrina este idealul politic transpus în coordonate etice (reperele) și linii de acțiune (implementare). Reperele doctrinei noastre sunt: neamul, Dumnezeu, familia, ierarhia competențelor profesionale, educația și recuperarea unității și demnității naționale, a fundamentelor țărănești ale societății, economiei și bunului simț. Nu în ultimul rând alte două repere sunt autosuficiența alimentară și energetică, transformarea României din stat captiv într-un actor geopolitic de sine stătător, veritabil partener în sistemele de alianțe în care suntem parte.

*Doctrina noastră este națională și militează pentru o societate a armoniei meritului într-un stat tare, fiind convinși că istoria o fac națiunile care își pot proiecta puterea în exterior și se pot organiza cum se cuvine în interior, numai un stat puternic fiind apt să facă unirea protejând interesele cetățenilor. În general, istoria o fac țările și oamenii puternici. Ceilalți, oamenii trăitori într-un stat slab, sunt sub vreme, cu toate consecințele ce decurg de aici: alții le dictează. **Individualismul nu protejează de***

forțele istoriei și nu este garanția libertății personale.
Europa este a națiunilor democratice unite.

Componentele de bază ale doctrinei sunt:

1. *Dumnezeu și neamul*, la care se adaugă *Patria și Dreptatea*. Omul, drepturile lui, *dreptatea*, se mișcă între Dumnezeu și neam.

- a. Fără Dumnezeu, omul este singur în fața experiențelor infinite pe care i le oferă Cosmosul. Credința este cea mai *eficientă* cale de manifestare a omului.
- b. Patria reprezintă mișcarea noastră între „Dumnezeu și neam” („mă mișc între Dumnezeu și neamul meu”, spunea Petre Țuțea). Patria este *mișcare între lumea de aici și transcendent*, popor cu voință, cu conștiința trecutului și a faptei în virtutea memoriei *națiunii*, a *neamului*. Patria, deci, este poporul cu conștiința statului, și reperul pentru neamul românesc care a rămas fără stat. Statul este cea mai abstractă instituție creată de un neam. Dacă statul poate fi confiscat, supus intereselor străine, Patria (sau Țara) rămâne mereu reper al identității de neam.
- c. Iubirea și Adevărul, ca valori culturale universale, se transmit prin neamuri, în sensul că sunt inteligibile prin limbă și sunt stocate în tradiții, ambele, componente ale neamului (identității). Neamul este, din nou, element de eficiență al mișcării noastre în lume. Aceasta înseamnă că mai presus de mine este familia și, mai presus de familie este neamul, adică *țara*. Țara nu este sinonimă cu statul, țara fiind a locurilor pe care trăiește neamul. Românii au avut *țări* mai înainte de a avea state, de la aceste structuri

de loialitate luându-și și numele lor: *țărani* – locuitori ai țării. În epocile fericite spunem că statul coincide cu Țara, ceea ce în limbaj popular înseamnă „avem o Țară”, după cum în vremuri de restriște spunem că „ne-am pierdut Țara”, chiar dacă, în realitate, nu Țara am pierdut-o, pe care o avem în inimă, ci *statul*. Cei fără de țară în inimă spunem că sunt „înstrăinați”, chiar dacă lucrează „pentru” statul român, după cum cei rămași în afara frontierelor, nesprijiniți de statul român, dar care au dor de Țara românească, spunem că sunt „abandonați”.

- d. Dreptate fără Dumnezeu și fără interes național nu se poate – avem exemplul celor 30 de ani de „tranziție”. Numai prin respectarea interesului național mă pot integra în ordinea globală fără a fi element de slăbiciune al acesteia. *În consecință, convingerea noastră este aceea că o doctrină eficientă în raport cu adevărul este națională și creștină, prin respectul valorilor universale ale umanității*. Nu pot umbla liber în Europa fără Eminescu. Iar Eminescu este pentru că există Goethe și pentru că minunata cultura română este printre puținele privilegiate să aibă propria matrice stilistică.
- e. Așezarea societății pe fundamentele dreptății va însemna și recuperarea și redeșteptarea demnității naționale, element strategic al securității naționale. Locuitorilor acestei țări le trebuie redat dreptul de a se considera români în țara lor, fără riscul stigmatizării, cum se întâmplă astăzi.
- f. Dreptatea, în societatea modernă, ia forma ierarhiei competențelor.

2. *Ierarhia competențelor.* Societatea modernă se întemeiază pe *consistența, calitatea corpurilor profesionale*. Competența este stocată în profesie, iar societatea modernă este așezată pe ierarhia competențelor. Vom susține o societate întemeiată pe autonomia corpurilor profesionale și pe dreptul lor de a avea un cuvânt de spus în viața politică.

3. *Țăranul.* Credem cu tărie în țărani, țărănesc. Dacă modernitatea înseamnă profesie, producție de masă, industrializare și servicii, nu vrem să repetăm greșeala societăților modernizate care și-au lichidat dimensiunea țărănească. Suntem convinși că stocul de bun-simț, de gestionare corectă a raportării la lume și la echilibrul universal, inclusiv tehnicile unei alimentații naturale, suficientă fără a fi chimizată, este la țară, acolo de unde provine și denumirea de stat și societate la un loc: *Țara*. Românii sunt printre puținele popoare care, mai înainte de apariția noțiunii moderne de *cetățean* descoperiseră deja democrația locuitorilor țării, numiți *țărani*. Milităm pentru protejarea țărănescului și redescoperirea lui, pentru prezervarea și întărirea satului ca vatră a conștiinței omenești și naționale. ***Țăranul este altceva decât fermierul.*** Fermierul muncește pentru profit. Țăranul muncește pentru a fi în ordine cu Dumnezeu. Modernul care are doar un ochi statistic, vede țăranul ca „lucrător familial neremunerat”, ca vector al unei economii autarhice.

4. *Pământul și bogățiile sale.* Suntem convinși că România este în continuare una dintre cele mai bogate națiuni. Cu un sat corect așezat politic și economic România poate hrăni întreaga Europă, iar cu bogățiile subsolului

poate asigura independența energetică a întregii Europe Centrale și de Est. Așezată pe pilonii agricol și energetic, uniți prin politici industriale adecvate, legate de dezvoltarea industriilor aferente, urmăm transformarea României într-un actor geoeconomic *activ* în Europa, liber.

5. *Familia.* Al doilea mare rezervor de păstrare a cunoștințelor omenești și de punere a lor în practică este familia. Familia este principalul depozitar al dreptului și singura cale sancționată divin de înmulțire a umanității. În cadrul ei *maternitatea* va fi principala noastră preocupare, dimpreună cu suportul acordat întemeierii de noi familii.

6. *Educația.* Martirul pușcăriilor comuniste, Anton Golopenția, reprezentant de frunte al Școlii sociologice de la București – Dimitrie Gusti, arăta că educația „este izvorul din care curge tăria popoarelor”. Suntem convinși că impasul valoric în care se află omenirea astăzi ține de slăbirea familiei și educației. Și aceasta din urmă trebuie repusă în drepturile sale, acelea de a pregăti tineretul pentru a răspunde nevoilor țării, în același timp bine ancorat în raport cu marile categorii *universale* ale cunoașterii.

7. *Identitatea, demnitatea națională, cultura și știința.* Întreaga acțiune politică, economică, militară, de securitate națională, administrativă, educațională etc. trebuie să aibă ca fundal identitatea și demnitatea națională, fără de care statul nu poate avea legitimitate. Cultura, ansamblul manifestărilor spirituale care asigură cadrul general al reperelor, trebuie pusă în drepturile sale, de partener activ al societății, fără să fie subordonată partidelor. Nu va mai exista act administrativ important și

politic nefundamentat științific. În felul acesta știința va ieși din mediocritatea proiectelor fără finalitate, iar actul de guvernare va ieși din ruinătorul cerc vicios al empirismului guvernării după ureche, al ambiției personale și al coteriei.

8. *Unitatea națională.* Mai mult decât oricând, apreciem că marea problemă a României contemporane este unitatea. Aceasta are mai multe dimensiuni:

a. *Unificarea sufletească a spațiului românesc.* Clasa politică actuală și-a irosit în 30 de ani legitimitatea și, odată cu ea a risipit mare parte din coerența societății românești. Aceasta trebuie reunificată sufletește. Este motivul pentru care credem cu tărie în reșezarea administrației pe principiul competenței și al demnității naționale.

b. *Basarabia.* Basarabia este parte a proiectului de recuperare practică a istoriei naționale la 100 de ani de la Marea Unire. Avem în vedere orizontul de timp mediu, prin politici economice, culturale, fiscale, monetare, agricole, industriale, a forței de muncă, de infrastructură și telecomunicații susținute și îndeaproape urmărite.

c. *Harghita-Covasna.* Harghita-Covasna se află în inima României, la încheietura strategică a Carpaților, pe curbura acestora. Cele două județe sunt printre cele mai sărace din România, fiind printre beneficiarii neți ai ajutorului de stat. Geografic, de aici se comandă Gurile Dunării și ieșirea la Mare. Cine controlează Carpații, controlează România și, implicit, acest flanc NATO. Din punctul nostru de vedere, clasa politică românească a pierdut complet controlul asupra acestor două județe, pe care le-a abandonat, periclitanđ grav

siguranța Europei în fața pericolelor de la Răsărit și nu numai. Se impune, deci, regăsirea statului cu proprii cetățeni prin luarea în seamă a doleanțelor românilor și reșezarea în cadrul constituțional al raporturilor cu celelalte minorități din zonă. O politică românească în Transilvania nu înseamnă o politică antisecuiască, dimpotrivă.

9. *Românii din comunitățile istorice și diaspora.* În momentul de față, circa 10 milioane de români trăiesc în afara țării. România va trebui să aibă grijă de etnicii vorbitori de limba română, așa încât aceștia să își poată păstra identitatea și demnitatea națională, indiferent unde se află aceștia. România este una dintre puținele state europene care este înconjurată de o rețea încă consistentă de comunități consângene, din Carpații Păduroși și până la Adriatica și Marea Egee, de dincolo de Tisa și până dincolo de Nistru. Comunitățile românești au o dublă vocație: de protecție a României și de punte între România și statele lor de reședință. Din punctul nostru de vedere, acesta este un privilegiu care trebuie pus în valoare. Diaspora, la rândul ei, este de două feluri: diaspora istorică, stabilită în Occident până în 1989, inclusiv – cu o puternică pondere a refugiaților politici. Diaspora recentă, de muncă, ce cuprinde jumătate din forța de muncă activă a țării și care reprezintă cea mai mare emigrație din epoca modernă după cea din Siria măcinată de război – circa 4 milioane de persoane, fiind rezultatul eșecului cronicizat al tranziției, al transformării mecanismului de redistribuire a veniturilor într-unul de război, pentru mulți dintre români. Diaspora trebuie să afle că se poate oricând întoarce acasă, prin măsurile de normalizare a vieții politice și economice

pe care le susținem și, dacă dorește să rămână în afara țării, că este susținută.

10. *Piața internă.* Întregul eșafodaj de politici monetare și fiscale va fi orientat pentru încurajarea dezvoltării pieței interne și prin creșterea curbei maximei posibilități productive a economiei naționale. Astfel, statul va încuraja capitalul funcție de *coeficientul de civilizație* pe care-l produce: salarii, intensitate tehnologică, efecte de relație în raport cu celelalte componente economico-sociale (educație, infrastructură, industrie orizontală, servicii etc.). Politicile fiscale vor încuraja acele activități care vor crește gradul de valorificare în *plan local* a inteligenței pregătită cu bani publici, în țară, sau va atrage specialiști din afară. Indicatorii economici de referință vor fi legați de contribuția activității la beneficiul/venitul național. O piață internă dezvoltată înseamnă forță de muncă bine remunerată, care produce bunuri și servicii cu înaltă componentă tehnologică și pe care și le permite să le achiziționeze fără a se pauperiza.

11. *Alianțele internaționale.* NATO și UE, piloni ai securității naționale. Nu putem însă să nu constatăm că organizațiile internaționale, piloni ai securității globale, se află în plin proces de reconfigurare. România trebuie să adopte politici externe flexibile așa încât să fie pregătită pentru situația în care securitatea națională va cere alianțe cu puteri apte să întărească securitatea regiunii, în special cu Statele Unite. Nu trebuie să uităm că Uniunea Europeană este un proiect al cărui scop depășește impasul actual al ideologiei neormarxiste. Fără UE, Europa va redeveni pradă „tectonicii naturale” de conflict între Franța și Germania.

Unde am ajuns?

După 30 de ani de „reformă”, România:

1. Aproape a încetat să mai aibă stat, acesta reducându-se doar la funcția de prelevare fiscală. România este un stat captiv unui sistem de clică politică manipulabil de forțe cu capacități superioare intelectuale, organizatorice, cu voință comercială sau națională.

2. Suntem singura națiune fără proiect de țară, aspect care pune în pericol în fiecare zi resursa umană, industrială, energetică, culturală, agricolă a acestei țări.

3. Cetățenii români sunt siliți să plece în *bejenie în masă* din țară, ca în condiții de război, românii fiind a doua comunitate națională pusă pe drumuri după sirieni.

4. Avem cei mai săraci salariați din Europa, fiind a doua cea mai săracă țară din U.E., cu o rată a sărăciei aproape dublă (25% față de circa 16%, media europeană).

5. Românii sunt discriminați pe criterii etnice chiar în inima României.

6. În momentul de față statul nu mai are aproape nicio pârgie de acțiune suverană în economie, educație, administrație.

7. Din cauza neglijării criminale a infrastructurii și a relei politici fiscale provinciile României sunt mai separate ca oricând în epoca modernă și contemporană. Astăzi Cluj-Napoca este mai conectată la Budapesta decât cu Bucureștii, iar trenul de la București la Buzău merge mai încet decât în al doilea război mondial. Avem cea mai mare mortalitate pe șosele din Europa.

8. Țăranii sunt în pragul extincției prin vânzarea terenurilor către speculatori, prin lipsa utilajului agricol,

lipsa completă de susținere a producției asociative și a gospodăriei țărănești, a emigrației masive. După 45 de ani de comunism și 30 de ani de tranziție haotică și agresivă, țărani sunt pe cale de dispariție în România. Din datele noastre, mai bine jumătate din cele 4 milioane de familii de țărani din 1989 au dispărut.

9. Familia, stâlp al statului, al ordinii sociale, este supusă unei agresiuni fără precedent, neîntâlnită nici în epoca comunistă când, țărănimea și familia erau considerate cele mai anticomuniste elemente, alături de clerici și intelectuali.

10. Maternitatea este într-un grav impas. Mama nu mai este sigură că își vrea pruncii, avem cea mai mare rată a avorturilor din U.E. Și, când și-i acceptă, are cele mai puține mijloace de a și-i apăra: avem cea mai mare mortalitate infantilă din U.E.

11. Economia este profund dezechilibrată, departe de potențial și configurată să contribuie la produsul național brut al altora. Practic, România are o economie de război, de pradă, fiind principalul motiv pentru care mai bine de jumătate din forța de muncă a emigrat în ultimii 25 de ani, în cadrul celui mai amplu proces de părăsire a unei țări europene înregistrat în epoca modernă !

12. Avem cei mai slabi indicatori la sănătate în aproape toate categoriile din U.E. În special mortalitatea infantilă, mortalitatea la naștere, rata TBC etc. Sistemul nostru sanitar este construit în disprețul actului medical.

13. Piața internă este slabă, fiind redusă la bunuri de consum de tip hipermarket și adesea în condiții de supraîndatorare.

14. Orașele noastre sunt un haos arhitectural și în pragul blocajului circulației mărfurilor și persoanelor. Satele sunt desfigurate stilistic sau foarte îmbătrânite, părăsite.

15. Românii din comunitățile istorice și diaspora. Comunitățile istorice se află în diferite faze de degradare a identității naționale, fiind puternic agresate în: Ucraina, Serbia, Ungaria, Grecia, Bulgaria. Totodată, sunt neglijate în: Albania, Croația, Macedonia, Federația Rusă, Kazahastan. Proiectele din România destinate acestora sunt suprabiocratizate, gestionate de structuri dominate de incompetență, sau inexistente. **Comunitățile istorice trebuie întărite.** Diaspora, în special cea recentă, la rândul ei, este în mare măsură salahorizată, fiind ca și abandonată de stat, trimișii ministeriali limitându-se la excursii costisitoare în Spania, Italia, etc.. **Diaspora de muncă trebuie susținută, dar să știe că se poate întoarce acasă.** Diaspora istorică, unde avem vechi familii de prestigiu, personalități cu vizibilitate, un potențial excelent factor de lobby pentru orice țară civilizată, este complet ignorată sau rău abordată de către guvernele din ultimii 30 de ani, fiind practic îndepărtată, înstrăinată și aproape antagonizată în raport cu statul român de astăzi. **Diaspora istorică trebuie recuperată pentru interesul României.**

16. Relația cu Basarabia este mai consistentă decât pe alte direcții ale politicii, însă și aici sunt nenumărate direcții abandonate sau rău conduse: după 30 de ani de la Podul de Flori de pe Prut încă nu avem interconectarea principalelor elemente de infrastructură, Televiziunea română nu este disponibilă la liber în R. Moldova, nici Radio România Actualități, iar principala limbă a presei este limba rusă. Nu există o piață integrată a forței de muncă, iar o bună